

Tabele orzeczeń SN wydanych w okresie od 1.01.
do 30.06.2012 r.

A. Postanowienia o odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (sygn. akt III SK)

Lp	Sygnatura. Data. Przedmiot sporu. Strony itd.	Najważniejsze wskazane zagadnienia prawne.	Uzasadnienie
1.	32/11 2012.02.14 ochrona zik i nałożenie kary pieniężnej UPC Polska sp. z o.o. przeciwko Prezesowi UOKiK • Wyrok SA z 14.12.2010 • Wyrok SOKiK z 8.03.2010 • Decyzja Prezesa z 31.12.2008 skarga kasacyjna strony powodowej	1. Czy przepis art. 24 ust. 1 pkt 1 uokik „daje podstawy do automatycznego stosowania sankcji karnej wobec przedsiębiorcy, który nie był stroną postępowania o uznanie wzorców umownych za niedozwolone?”; 2. „Czy prawomocny wyrok oddalający powództwo o uznanie wzorca umownego za niedozwolony wiąże sąd orzekający w sprawie o naruszenie zik?”;	1. Stosowanie postanowień wzorców umów o treści tożsamej z treścią postanowień uznanych za niedozwolone prawomocnym wyrokiem SOKiK i wpisanych do rejestru, o którym mowa w art. 479 ⁴⁵ § 2 k.p.c., może być uznane w stosunku do innego przedsiębiorcy za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów - uchwała z 13.07.2006 r., III SZP 3/06 – OSNP 2007/1-2/35 2. Stosownie do art. 479 ⁴³ k.p.c., tylko wyroki uznające postanowienia wzorca umowy za niedozwolone i zakazujące ich wykorzystania cechuje rozszerzona moc wiążąca na osoby trzecie. Z przymiotu tego nie korzystają wyroki oddalające powództwo w tych samych sprawach. Powaga rzeczy osądzonej nie obejmuje podmiotu uprawnionego do jego wytoczenia, który nie był stroną procesu. Poglądu przeciwnego nie da się usprawiedliwić konstrukcją współuczestnictwa jednolitego, która zgodnie z treścią art. 73 § 2 k.p.c. może wynikać z istoty spornego stosunku prawnego lub z przepisu ustawy.
2.	34/11 2012.02.14 nałożenie kary pieniężnej PTK Centertel sp. z o.o. przeciwko Prezesowi UKE • Wyrok SA z 24.03.2011 • Wyrok SOKiK z 21.04.2011 • Decyzja Prezesa z 29.06.2006 skarga kasacyjna strony powodowej	1. SA nie zastosował się do wykładni prawa dokonanej w przedmiotowej sprawie przez SN	1. SA zastosował się do wykładni art. 209 ust. 1 pkt 3 Pt dokonanej przez SN w wyroku kasacyjnym. Przyjął, że norma sankcjonująca wynikająca z art. 209 ust. 1 pkt 3 Pt penalizuje określony sposób zachowania przedsiębiorcy telekomunikacyjnego przy przekazaniu Prezesowi Urzędu odpowiednich danych, a nie sam fakt rozbieżności między przekazywanymi danymi lub przekazywanie danych niepełnych. Powoduje to, że brak podstaw do stwierdzenia, iż skarga kasacyjna powoda jest oczywiście uzasadniona ze względu na naruszenie przez SA art. 398 ²⁰ k.p.c

3.	<p>36/11 2012.03.08 ochrona konkurencji i nałożenie kary pieniężnej Enea Operator sp. z o.o. przeciwko Prezesowi UOKiK</p> <ul style="list-style-type: none"> • Wyrok SA z 17.03.2011 • Wyrok SOKiK z 23.03.2010 • Decyzja Prezesa z 30.09.2008 <p>skarga kasacyjna strony pozwanej</p>	<p>1. "Czy przedsiębiorca wyodrębniony ze struktur innego przedsiębiorcy, w wykonaniu dyspozycji z art. 9 d ust. 1 Pe, ponosi, na podstawie art. 55(4) k.c. odpowiedzialność za działania stanowiące praktyki ograniczające konkurencję przedsiębiorcy, z którego struktur został wyodrębniony (nastąpiło ono poprzez wniesienie do utworzonej spółki zorg. części przedsiębiorstwa w postaci oddziału samodzielnie sporządzającego bilans) a jednocześnie praktyki są kontynuowane przez przedsiębiorcę wyodrębnionego?"</p>	<p>1. Jeżeli – czego w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania się nie kwestionuje – odpowiedzialność karnoadministracyjna za nadużywanie pozycji dominującej określona w art. 106 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 9 ust. 2 pkt 5 uokik nie jest odpowiedzialnością cywilnoprawną, która może być także odpowiedzialnością solidarną kilku zobowiązanych podmiotów, to wskazane we wniosku okoliczności dotyczące powstania powodowego przedsiębiorstwa nie przełamują odrębności zasad odpowiedzialności zobowiązaniowej i odpowiedzialności o charakterze karnoadministracyjnym. W każdym razie uzasadnienie wniosku nie zawiera w tym zakresie wystarczającego wyводу prawnego, który ujawniłby zagadnienie solidarnej odpowiedzialności za naruszenie zakazu nadużywania pozycji dominującej i w konsekwencji możliwość zastosowania do takiej sytuacji przepisu art. 55⁴ k.c.</p>
4.	<p>38/11 2012.03.08 Polski Związek Piłki Nożnej i „Canal + Cyfrowy” sp. z o.o. przeciwko Prezesowi UOKiK ochrona konkurencji i nałożenie kary pieniężnej</p> <ul style="list-style-type: none"> • Wyrok SA z 21.04.2011 • Wyrok SOKiK z 02.02.2010 • Decyzja Prezesa z 29.05.2006 <p>skarga kasacyjna powoda (PZPN)</p>	<p>1. Czy szczególny charakter (status prawny) i szczególne zadania (zadania publiczne wynikające z ustawy lub zlecone przez państwo, a także zadania statutowe) podmiotu organizującego usługi użyteczności publicznej i fakt, iż wykonuje on zadania zlecone o charakterze publicznym powinien być uwzględniony jako kryterium ustalania wysokości kary pieniężnej nałożonej na podstawie art. 104 uokik z 2000 r.?</p>	<p>1. W wyroku z dnia 5.01.2007 r., III SK 16/06, przyjęto, że „źródło, forma i sposób finansowania kar pieniężnych przez przedsiębiorcę, któremu wymierzono karę pieniężną na podstawie ostatnio wymienionego przepisu ustawy, są - z punktu widzenia celów i funkcji wolnej i równej konkurencji oraz celów i funkcji tej kary - kryterium przedmiotowo nieistotnym, co prowadzi do wniosku, że jednostka samorządu terytorialnego nie może być pod tym względem uprzywilejowana w stosunku do będących w podobnej sytuacji innych przedsiębiorców, nawet jeżeli świadczy, jak powód w niniejszej sprawie, usługi użyteczności publicznej”. W uzasadnieniu powód nie przedstawia argumentacji wykazującej, że przytoczone stanowisko nie jest wystarczające do udzielenia odpowiedzi na sformułowane przez powoda zagadnienie prawne.</p>
5.	<p>39/11 2012.04.04 Robotnicza Spółdzielnia Mieszkaniowa H. przeciwko Prezesowi UOKiK</p> <ul style="list-style-type: none"> • Postanowienie SA z 25.03.2011 • Postanowienie SOKiK z 29.11.2010 	<p>1. Występująca w sprawie potrzeba wykładni art. 130 § 1 k.p.c. i art. 129 § 1 k.p.c. oraz oczywista zasadność skargi.</p>	<p>1. Skarżąca nie wykazała potrzeby rozpoznania jej skargi kasacyjnej. Skarżący winien nie tylko określić, które przepisy wymagają wykładni SN, ale także wskazać, na czym polegają poważne wątpliwości związane ze stosowaniem tych przepisów lub przedstawić rozbieżności w orzecznictwie sądów.</p>

6.	<p>40/11 2012.04.11 Telekomunikacja Polska SA przeciwko Prezesowi UKE</p> <p>o nałożenie kary pieniężnej,</p> <ul style="list-style-type: none"> • Wyrok SA z 24.03.2011 • Wyrok SOKIK z 27.11.2008 • Decyzja Prezesa z 03.07.2007 <p>skarga kasacyjna strony pozwanej</p>	<p>Potrzeba wykładni:</p> <p>1. art. 209 ust. 1 Pt poprzez wyjaśnienie, czy w sytuacji gdy zostało wszczęte postępowanie kontrolne przez Prezesa Urzędu niedozwolone jest przeprowadzenie odrębne-go postępowania w przedmiocie nałożenia kary pieniężnej na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, których dotyczyło postępowanie kontrolne,</p> <p>2. art. 316 § 1 k.p.c. poprzez wyjaśnienie, czy w sprawach z odwołań od decyzji Prezesa Urzędu sąd za podstawę prawną orzekania powinien uznać stan prawny z chwili orzekania, czy z chwili wydania zaskarżonej decyzji;</p> <p>3. art. 479⁶⁰ w związku z art. 479¹² § 1 k.p.c. poprzez wyjaśnienie, czy w sprawach z odwołań od decyzji Prezesa Urzędu sąd może uchylić zaskarżoną decyzję z uwagi na naruszenia przepisów, które nie zostały podniesione w zarzutach zawartych w odwołaniu</p>	<p>1. Przepis art. 209 ust. 1 Pt jest przepisem prawa materialnego. Przepis ten nie odnosi się do sposobu i trybu procedowania przez Prezesa Urzędu w zakresie samego postępowania w przedmiocie nałożenia kary pieniężnej. Nie ma zatem podstaw, by rozważać kwestię wykładni art. 209 ust. 1 Pt w kontekście dopuszczalności prowadzenia samostanowienia postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej.</p> <p>2. Nie zachodzi potrzeba wykładni art. 316 § 1 k.p.c., gdyż w kwestii zastosowania tego przepisu w sprawach z zakresu regulacji telekomunikacji SN wypowiedział się już wielokrotnie (zob. postanowienie SN z 18.10.2011 r., III SK 25/11 i powołane tam orzecznictwo).</p> <p>3. Podstawą sformułowania wątpliwości co do wykładni tych przepisów jest odwołanie się w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku SA do przepisu art. 10 dyrektywy 2002/20, mimo iż przepis ten nie został powołany w odwołaniu od decyzji Prezesa Urzędu. Dlatego stosując przepisy państwa członkowskiego wydane w celu wdrożenia dyrektywy UE sąd krajowy powinien zawsze uwzględniać postanowienia tej dyrektywy i ich wykładnię dokonaną przez ETS zarówno przy ustaleniu podstawy prawnej rozstrzygnięcia jak i przy wykładni składających się na nią przepisów prawa krajowego. W prawie polskim obowiązek ten spoczywa na sądzie powszechnym niezależnie od tego, czy strona postępowania powoływała się na prawo unijne w formułowanych zarzutach lub ich uzasadnieniu.</p>
7.	<p>41/11 2012.04.11 PTC sp. z o.o. (obecnie S.A.) Przeciwko Prezesowi UKE</p> <p>o określenie warunków umowy,</p> <ul style="list-style-type: none"> • Wyrok SA z 11.01.2011 • Wyrok SOKIK z 30.03.2010 • Decyzja Prezesa z 13.02.2009 <p>skarga kasacyjna strony pozwanej</p>	<p>1. Czy przedsiębiorca telekomunikacyjny wnoszący odwołanie i powołując się na uchybienia organu regulacyjnego polegające na nieprzeprowadzeniu postępowania konsultacyjnego w rozumieniu art. 15 pkt 1-4 Pt obowiązany jest wykazywać wpływ tego uchybienia na treść rozstrzygnięcia, czy też uchybienie takie powinno w każdym przypadku skutkować uchyleniem decyzji?;</p>	<p>1. Istota sporu polega nie tyle na tym, jak powinny zostać ukształtowane obowiązki powoda, jako przedsiębiorcy telekomunikacyjnego posiadającego znaczącą pozycję rynkową, lecz na tym czy spełnione zostały warunki do wydania przez Prezesa Urzędu decyzji kształtującej obowiązki powoda w trybie przewidzianym w art. 17 Pt. Tak sformułowane zagadnienie prawne jest chybione. Meritum niniejszej sprawy i zaskarżonego wyroku dotyczy bowiem istnienia podstaw dla wydania przez Prezesa Urzędu decyzji w trybie unormowanym przez art. 17 Pt.</p>

8.	<p>42/11 2012.04.26 A. C. przeciwko Prezesowi UKE o nałożenie kary pieniężnej</p> <ul style="list-style-type: none"> • Wyrok SA z 19.04.2011 • Wyrok SOKIK z 27.04.2010 • Decyzja Prezesa z 23.07.2008 <p>skarga kasacyjna strony powodowej</p>	<p>1. Czy możliwe jest i zarazem zgodne z kpc, aby cały proces gromadzenia faktów koniecznych do dokonania ustaleń faktycznych ograniczył się ze strony sądów powszechnych rozpoznających sprawę do powielenia/ przepisania tego co zostało przyjęte przez organ administracji w postępowaniu administracyjnym w ramach jego ustaleń faktycznych.?”.</p>	<p>1. Wnoszący skargę nie wskazał na podstawie której z czterech określonych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. przyczyn przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty tego dotyczący wniosek skargi. Autor skargi bez odpowiedniego skonkretyzowania przyczyny przyjęcia skargi do rozpoznania przedstawił w uzasadnieniu wniosku krytykę zaskarżonego wyroku. Ze sposobu ujęcia tej krytyki opierającego się na bardzo subiektywnych i ogólnikowo ujętych poglądach wnoszącego skargę, poglądach wyrażanych bez rzeczowego uwzględnienia podstaw zaskarżonego wyroku nie wynikają żadne okoliczności, o których mowa w art. 398⁹ § 1 k.p.c</p>
9.	<p>43/11 2012.04.26 Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji sp. z o.o. w D. przeciwko Prezesowi UOKiK o naruszenie zik</p> <ul style="list-style-type: none"> • Wyrok SA z 03.06.2011 • Wyrok SOKIK z 10.09.2010 • Decyzja Prezesa z 24.03.2009 <p>skarga kasacyjna strony powodowej</p>	<p>1. Czy przedsiębiorca wodociągowy ma obowiązek zamieszczać w umowach o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków, zawieranych z konsumentami, wszystkie przepisy powszechnie obowiązujące, które określają prawa i obowiązki stron umowy?</p>	<p>1. Postawione we wniosku pytanie nie ujawnia zagadnienia prawnego, które mogłoby wynikać w rozpoznawanej sprawie. W sprawie chodzi tylko o ściśle sprecyzowane dwie kategorie obowiązków i praw stron umowy, które były przedmiotem decyzji Prezesa UOKiK, których określenie – według ustaleń Sądów obu instancji – było niezbędne nie tylko dla usprawiedliwionej ochrony konsumentów, ale także dla zachowania niezbędnego dopełnienia (zrównoważenia) praw przedsiębiorstwa wyraźnie w umowie określonych.</p>
10.	<p>45/11 2012.05.22 Polski Związek Firm Deweloper-skich przeciwko Prezesowi UOKiK o naruszenie zik</p> <ul style="list-style-type: none"> • Wyrok SA z 17.02.2011 • Wyrok SOKIK z 25.03.2010 • Decyzja Prezesa z 03.12.2008 <p>skarga kasacyjna strony powodowej</p>	<p>1. „czy art. 27 ust. 2 i 4 w zw. z art. 26 ust. 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. uokik, w związku z art. 2 ust. 1 lit. b) Dyrektywy PE i Rady 2009/22/WE z dnia 23.04.2009r. w sprawie nakazów zaprzestania szkodliwych praktyk w celu ochrony interesów konsumentów, pozwala na nałożenie obowiązku publikacji Decyzji w innym celu, aniżeli wyeliminowania trwających skutków szkodliwej praktyki?”.</p>	<p>1. Postawione pytanie dotyczy przepisów, które nie zostały objęte podstawą skargi określoną w art. 398³ § 1 pkt 1 k.p.c. W podstawie skargi nie zarzuca się naruszenia przepisu art. 2 ust. 1 lit. b) Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/22/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie nakazów zaprzestania szkodliwych praktyk w celu ochrony interesów konsumentów (Dz. U. UE. L.2009.110.30). Zgodnie zaś z przepisem art. 398¹³ § 1 k.p.c. SN rozpoznaje skargę kasacyjną w granicach zaskarżenia oraz w granicach podstaw.</p>

11.	<p>46/11 2012.05.22 J.W.C. Holding SA przeciwko Prezesowi UOKiK o naruszenie zik i nałożenie kary pieniężnej</p> <ul style="list-style-type: none"> • Wyrok SA z 28.03.2011 • Wyrok SOKiK z 21.04.2010 • Decyzja Prezesa z 28.11.2008 <p>skargi kasacyjnej strony powodowej i strony pozwanej</p>	<p>1. Skarga kasacyjna jest uzasadniona, „co wynika z faktu nieuwzględnienia przez Sąd II instancji, przy ocenie tożsamości treści postanowienia stosowanego przez pozwanego z klauzulą abuzywną wpisaną do Rejestru pod poz. 227, przyczyn uznania jej za niedozwolone postanowienie umowne, na które wskazał sąd I instancji.”.</p> <p>2. Potrzeba dalszego doprecyzowania wykładni art. 24 ust. 2 pkt 1 uokik w przedmiocie tożsamości klauzuli stosowanej przez przedsiębiorcę z tą wpisaną do Rejestru.</p>	<p>1. Postawione w tym wniosku pytanie jest nieadekwatne do podstaw zaskarżonego rozpatrywaną skargą kasacyjną wyroku SA. W sprawie nie chodziło o umowne ustalenie ceny sprzedaży nieruchomości, ale o określenie we wzorcach umowy określonego mechanizmu weryfikacji umówionej ceny. Postawione pytanie dotyczy przepisów, które nie zostały objęte podstawą skargi określoną w art. 398³ § 1 pkt 1 k.p.c. W podstawie skargi nie zarzuca się naruszenia przepisu art. 385¹ oraz 385³ k.c.</p> <p>2. Skarżący niezasadnie oczekuje od SN jakiejś kazuistycznej konkretyzacji normy prawnej dotyczącej tożsamości klauzul umownych z zarejestrowanymi klauzulami abuzywnymi. SN wyjaśniał już, że kwestia subsumpcji ustalonego stanu faktycznego pod określoną normę prawną nie stanowi istotnego zagadnienia prawnego (por. postanowienie SN z dnia 21.09.2010 r., III UK 95/10 – LEX nr 694244).</p>
-----	---	--	--

B. Wyroki (sygn. akt III SK)

Lp	Sygnatura. Data. Przedmiot sporu. Strony itd.	Najważniejsze wskazane zagadnienia prawne.	Sentencja. Uzasadnienie.
1.	23/11 2012.01.24 ustalenie pozycji rynkowej i nałożenie obowiązków regulacyjnych PTC sp. z o.o. (obecnie S.A.) Przeciwko Prezesowi UKE <ul style="list-style-type: none"> • Wyrok SA z 08.02.2011 • Wyrok SOKiK z 23.03.2010 • Decyzja Prezesa z 18.11.2008 skarga kasacyjna Prezesa UKE	1. Zaskarżonemu wyrokowi Prezes Urzędu zarzuca wadliwość leżącej u jego podstaw tezy, zgodnie z którą decyzja Prezesa Urzędu została wydana bez porozumienia z Prezesem UOKiK, wymaganego przez art. 25 ust. 2 Pt	Uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania 1. W świetle ustalonych w sprawie okoliczności stanu faktycznego miało miejsce współdziałanie Prezesa UKE oraz Prezesa UOKiK w procesie wydawania decyzji administracyjnej stosownie do dyspozycji art. 25 ust. 2 Pt w zw. z art. 106 § 1 k.p.a. 2. Dla rozstrzygnięcia czy decyzja Prezesa UKE została wydana z zachowaniem wymogów art. 25 ust. 2 Pt, kluczowe znaczenie ma ocena czy decyzja Prezesa UKE odpowiada – w zakresie dotyczącym rynku właściwego – stanowisku Prezesa UOKiK. Takiej oceny SA nie przeprowadził. Mając to na względzie SN uznaje za zasadny zarzut naruszenia art. 25 ust. 2 Pt
2.	24/11 2012.02.14 o nałożenie kary pieniężnej PTK Centertel sp. z o.o. przeciwko Prezesowi UKE <ul style="list-style-type: none"> • Wyrok SA z 27.01.2011 • Wyrok SOKiK z 8.03.2010 • Decyzja Prezesa z 10.11.2008 skarga kasacyjna powoda	1. Zarzuty naruszenia art. 209 ust. 1 pkt 9 w związku z art. 199, 201 ust. 1 i 3 Pt oraz art. 209 ust. 1 pkt 9 w związku z art. 203 Pt	Oddalenie skargi kasacyjnej Zarzuty naruszenia art. 209 ust. 1 pkt 9 w związku z art. 199, 201 ust. 1 i 3 Pt oraz art. 209 ust. 1 pkt 9 w związku z art. 203 Pt opierają się na błędnym założeniu o istnieniu bezpośrednich związków między każdym postępowaniem kontrolnym prowadzonym przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 199 i n. Pt, a dopuszczalnością nałożenia na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego kary pieniężnej na podstawie art. 209 ust. 1 pkt 1-31 Pt.
3.	33/11 2012.04.11 zawarcie umowy o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej P. Dystrybucja SA z siedzibą w L. przeciwko Prezesowi URE <ul style="list-style-type: none"> • Wyrok SA z 04.02.2011 • Wyrok SOKiK z 23.03.2010 • Decyzja Prezesa UKE z 16.04.2009 skarga kasacyjna powoda	Zarzuty naruszenia (m.in.): art. 7 ust. 8 pkt 3, art. 7 ust. 5, art. 7 ust. 1 Pe	Uchylenie zaskarżonego wyroku w części (pkt 2 i 3) i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania SA 1. Obowiązek z art. 7 ust. 5 Pe dotyczący rozbudowy sieci oraz finansowania rozbudowy sieci na potrzeby przyłączania różnych podmiotów nie ma charakteru bezwzględnego i aktualizuje się na określonych w tym przepisie warunkach. 2. Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 7 ust. 1 Pe należy stwierdzić, że przepis ten nakłada na przedsiębiorstwa energetyczne publicznoprawny obowiązek zawierania umów., który nie jest bezwzględny i aktualizuje się tylko w ściśle określonych okolicznościach, wymienionych w tym przepisie.

4.	<p>37/11 2012.05.18 o zmianę umowy P. sp. z o.o. przeciwko Prezesowi UKE</p> <ul style="list-style-type: none"> • Wyrok SA z 22.02.2011 • Wyrok SOKIK z 20.04.2010 • Decyzja Prezesa z 23.02.2009 <p>skarga kasacyjna Prezesa UKE oraz zainteresowanej spółki E.S.A.</p>	<p>Zarzuty naruszenia (m.in.): art. 17; art. 328 § 2 k.p.c w zw. z art. 391 § 1 k.p.c.; art. 386 § 1 k.p.c. w związku z art. 479⁶⁴ § 1 i 2 k.p.c. i art. 391 § 1 k.p.c. w związku z art. 4 ust. 1 dyrektywy 2002/21</p> <p>1) art. 316 § 1 k.p.c.; 2) art. 355 § 1 k.p.c.; 3) art. 386 § 1 k.p.c.; 4) art. 385 k.p.c.</p>	<p>Uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy SA do ponownego rozpoznania.</p> <p>2. Jak wynika to wprost z art. 17 Pt stanowi on wyjątek od ogólnej zasady unormowanej w art. 15 Pt, zgodnie z którą wydanie decyzji nakładających na przedsiębiorców telekomunikacyjnych obowiązki regulacyjne lub modyfikujących je powinno być poprzedzone postępowaniem konsultacyjnym. Stosowanie art. 17 Pt nie powinno być zatem regułą i może mieć miejsce, gdy istnieje potrzeba pilnej interwencji ze strony Prezesa Urzędu. Dlatego nie można podzielić stanowiska przedstawionego w skardze kasacyjnej, zgodnie z którym każdy przypadek niewykonania decyzji Prezesa Urzędu przez przedsiębiorcę posiadającego znaczącą pozycję rynkową uzasadnia zawsze zastosowanie art. 17 Pt. Potrzeba pilnego działania, o której mowa w tym przepisie powinna być rozpatrywana przez pryzmat wymienionego w art. 17 Pt zagrożenia dla samej konkurencji lub dla interesów nabywców usług telekomunikacyjnych.</p>
----	--	--	--

Elżbieta Krajewska

Stały współpracownik CARS, prawnik w kancelarii SPCG sp. k.,
doktorant stacjonarny na UW, aplikant adwokacki.